

zij zijn niet voor het Groote Publiek bestemd. Hij schreef ze ten vermaken van zichzelf en van een klein vrienden-cenakel, die er den speelschen, soms wat melancholieken, geest van weet te waardeeren. Voor de literatuur zijn ze alleen als curiositeit van belang, als bewijs hoe nog een man van beschaving in deze dagen behagen scheppen kan in het schrijven van verzen zonder artistieke of wereld-hervormende pretentie, louter om het genoegen van het wisselend spel van rythme, fantasie en klank, louter om het genoegen der vluchtige ontroeringen.

Het is deze zelfde liefde voor het Schoone, die hem zich verdiepen doet in de Fransche letterkunde en ook hier blijft hij de Dilettant, zij het een zeer smaakvol en belezen dilettant. Men kent zijn geestdrift voor Charles Maurras, den zonderlingen Don Quichotte van l'Action française, wellicht zijn politiek evenbeeld? Welnu, hij steekt haar ook hier niet onder stoelen of banken; wat niet wegneemt dat enkele zijner opmerkingen zeer zeker door het tegenwoordig geslacht mogen worden gehoord. Misschien zou men deze causerieën het best kunnen karakteriseeren als een degelijk-bereedeneerden catalogus der belangrijkste in den laatsten tijd verschenen Fransche boeken. En als zoodanig is Greshoff's werk voor ons land van moeilijk te overschatten beteekenis. Want al moge hij u al eens door zijn wat geëxalteerde eenzijdigheid voor het hoofd stooten, hij zal u geen prullen als meesterwerken opdienen. En, geloof me, daarmee is meer gezegd dan ge, oppervlakkig beschouwd, wel zoudt denken!

R. H.

Dr. JAN DE VRIES, Hendrik Ibsen, zes voordrachten, Maastricht, Boosten en Stols 1924.

Dit degelijk, noest doorwerkt boek geeft een uitstekende inleiding tot Ibsen's werk. Het is geen monumentale biografie, geschreven in een levendigen, pétillantien stijl, maar dat kan men ook bezwaarlijk verwachten in een voordrachten-reeks, welke voor de Arnhemsche Volksuniversiteit bestemd was. Trouwens de schrijver verontschuldigt zich hieromtrent in zijn „Woord ter inleiding” op de meest oorbare wijze. Iets anders is, of wij den schrijver niet liever buiten deze omstandigheden aan het werk hadden gezien, zijn kennis wellicht iets beperkend, maar strakker trekkend de lijnen van zijn vernuft, zoodat wij de figuur van Ibsen volkomen helder zouden ontwaren tegen den achtergrond van het Europeesche geestesleven der laatste decennien. Juist doordat in dit boek de aanknoopingspunten voor een dergelijke studie zijn te vinden en De Vries zonder eenigen twijfel zijn materiaal tot in de finesses beheerscht, rees dit verlangen, dat overigens aan de verdienste en de bruikbaarheid van deze voordrachten niets af doet.

R. H.